

Bankregulatorisk oppdatering:

Basel IV, CRD V og CRR II

EU har arbeidet med en større oppdatering av det europeiske kapitaldekningsregelverket og en pakke med omfattende endringer i disse bestemmelsene ble fremlagt i slutten av november 2016.

I desember 2015 kom Basel-komiteen med et revidert høringsforslag til ny standardmetode for kredittrisiko.

Analysesjef
Are Jansrud
Finans Norge

«BASEL IV» – en uformell betegnelse

«Basel IV» er en uformell betegnelse som markedet og allmennheten har satt på prosessen med å fullføre Basel III. Viktige gjenstående punkter omfatter endelig utforming og kalibrering av ny standardmetode for kapitalkravet for kredittrisiko, ny metode for beregning av kapitalkravet for operasjonell risiko, samt mulig fremtidig gulv for kapitalkravet for banker som anvender interne modeller. I tillegg kan det komme til å omfatte visse begrensninger på adgangen til å anvende slike interne modeller.

Basel-komiteen har utsatt endelig beslutning

Basel-komiteen hadde planlagt et møte i begynnelsen av januar for å fullføre dette arbeidet, men møtet ble utsatt, sannsynligvis som følge av uenighet om hvordan det endelige regelverket bør utformes.

Standardmetoden for kredittrisiko

Basel-komiteen fremla i desember 2015 et revidert høringsforslag til ny standardmetode for kredittrisiko, på basis av det første høringsdokumentet fra desember 2014. Statsrisiko er ikke en del av høringen da denne eksponeringsklassen er gjenstand for en egen gjennomgang. I praksis er alle andre eksponeringsklasser dekket av høringsforslaget.

For ratede banker er det ingen forslag til endringer sammenlignet med dagens risikovekting, men det stilles krav om «due diligence»-prosesser for å vurdere om de standardiserte risikovektene i tilstrekkelig grad reflekterer motpartens faktiske risiko. For ikke-ratede banker er det foreslått at laveste risikovekt skal være 50 prosent (20 prosent for kortsiktige eksponeringer). Verdipapirforetak og andre finansinstitusjoner behandles som banker, forutsatt at de er underlagt tilsvarende regulatoriske krav til kapital og likviditet. Det foreslås videre at SMB-foretak som ikke inngår i massemarkedsportefølje, kan risikovektes 85 prosent mot 100 prosent idag. Spesialforetak vil få 100, 120 eller 150 prosent risikovekt, avhengig av type eksponering. For lån sikret med pant i fast eiendom er det foreslått nye risikovekter skalert etter belåningsgrad (for boligeiendom, se tabell nedenfor). Aksjer, samt all ansvarlig kapital i banker vil få 250 prosent risikovekt mens ansvarlig kapital ellers foreslås risikovektet med 150 prosent. For øvrige engasjementer, inkludert massemarkedsengasjementer, er det ikke foreslått vesentlige endringer.

For lån med pant i boligeiendom som oppfyller alle grunnleggende kriterier, vil risikovektene bli som følger:

Belåningsgrad (LTV)	Inntil 40 %	40 %-60 %	60 %-80 %	80 %-90 %	90 %-100 %	Over 100 %
Risikovekt	25 %	30 %	35 %	45 %	55 %	Motpartens risikovekt

Internmodeller for kredittrisiko

I mars 2016 publiserte Basel-komiteen et høringsdokument med omfattende forslag til tiltak som hadde til hensikt å (a) redusere kompleksiteten i det regulatoriske rammeverket og forbedre sammenlignbarheten, samt (b) å redusere variasjon i kapitalkravene for kredittrisiko som ikke kan forklares med risikoforskjeller. Høringsdokumentet omfatter endringsforslag på følgende områder:

- *Fjerning av adgangen til å anvende interne målemetoder (IRB-metoden) for visse typer eksponeringer:* Det foreslås å fjerne adgangen til å anvende IRB-metoden for eksponeringer mot banker og andre finansinstitusjoner (inkl. forsikringselskaper), store foretak, egenkapitalposisjoner og spesialforetak der bankene anvender egne estimater for modellparametere.
- *Innføring av gulv for modell-parametere på eksponeringsnivå:* Det er forslag om å innføre gulv for modellparameterene for forventet mislighold (PD), tapsandel gitt mislighold (LGD) og forventet eksponering på misligholdstidspunktet (EAD) for ulike eksponeringsklasser. Disse gulvene vil ikke erstatte et samlet gulv, men komme i tillegg til et eventuelt fremtidig gulv for samlet kapitalkrav.

Gulvkrav for internmodell-banker

I et høringsdokument fra Basel-komiteen datert desember 2014 foreslås det innført et permanent gulv for kapitalkravet i internmodell-banker basert på oppdatert standardmetode. Gulvet kan utformes på ulike vis:

- Gulv i forhold til samlet beregningsgrunnlag
- Gulv for kapitalkrav relatert til risikoer der man har godkjennelse for bruk av interne modeller

I eget dokument om tiltak for å styrke IRB-rammeverket fra mars 2016 uttales det fra Basel-komiteen at man vurderer kalibrering av dette gulvet på nivåer i området 60–90 prosent.

Operasjonell risiko

Hovedtrekkene i forslaget er at adgangen til internmodell-bruk (AMA) for operasjonell risiko fjernes og at alle de tre eksisterende modellene for å beregne kapitalkravet for operasjonell risiko foreslås erstattet av en ny standardisert målemetode (SMA). Kapitalkravet skal fortsatt beregnes med bankenes inntekter som det primære grunnlaget, men der inntektsfaktoren fastsettes noe mer avansert enn etter dagens metoder, det relative kapitalkravet vil øke med størrelse og der god risikostyring skal premieres. Større banker må registrere operasjonelle tap, og de historiske faktiske tapene vil danne grunnlag for en opp- eller nedskalering av kapitalkravet.

Mulige effekter på kapitalkravet

Det sist offentliggjorte forslaget til ny standardmetode for kredittrisiko fremstår som noe mer risikosensitivt enn eksisterende standardmetode, men dog ikke så risikosensitivt som 2014-forslaget til ny standardmetode var. Gitt at forslaget vedtas som fremlagt i siste høringsdokument, så bør dette innebære at banker med gjennomsnittlig lav risikoeksponering vil få et lavere kapitalkrav for kredittrisiko og motsatt for banker med stort innslag av høyrisikoeksponeringer på balansen. Når det gjelder operasjonell risiko, er vurderingene noe mer komplekse da prinsippene for beregningsgrunnlaget også er foreslått endret, men pga. skaleringseffekten kan man kanskje anta at mindre banker får et relativt sett lavere kapitalkrav og større banker et relativt sett høyere kapitalkrav for operasjonell risiko. For banker som benytter internmodeller, vil selvsagt eventuelle begrensninger i modellbruken kunne slå negativt inn på kapitalkravet,

men ikke minst vil utforming og kalibrering av et fremtidig gulvkrav være meget avgjørende.

Hva kan bli utfallet av «Basel IV»?

Det er for tidlig å si noe klart om hva som vil bli det endelige utfallet av dette arbeidet. Basel-komiteen bekrefter likevel i flere meldinger at arbeidet går fremover og at de sentrale elementene er standardisert kapitalkravsberegning for kredittrisiko og operasjonell risiko, samt gulvkrav ved bruk av interne modeller og mulige begrensninger i modellbruken. Blant annet uttalte Basel-komiteens generalsekretær William Coen på en høring i Paris den 22 februar 2017 at:

«Let me now turn to the Committee's remaining regulatory reforms. One of our key objectives in conducting this work is to restore full confidence in the regulatory capital framework. The Committee is doing so by:

- enhancing the robustness and risk sensitivity of the standardised approaches for credit risk and operational risk, in a way that will help facilitate the comparability of banks' capital ratios;
- replacing the existing capital floor with a more robust floor based on the Committee's revised standardised approaches. Let me emphasise that an «output floor» is not new - it has been part of the capital framework ever since the Committee agreed to recognise internal models for purposes of calculating regulatory capital for credit risk. The output floor places an overall limit on the benefits derived from a bank's use of its internal models;

- placing limits on certain inputs used to calculate capital requirements under the internally modelled approach for credit risk and removing the use of the internally modelled approach for operational risk; and
- revising the leverage ratio, to include a surcharge to further limit the leverage of global systemically important banks (G-SIBs).»

Basel-komiteens leder Stefan Ingves sier videre i en pressemelding av 2. mars 2017 at: «The Basel Committee has made further progress towards the finalisation of the Basel III reforms. Committee members reiterated their broad support for the key features of these reforms, which include revisions to the risk-weighted asset framework, the leverage ratio framework and the output floor. The differences, where they remain, have narrowed and work continues to reach an agreement.»

EU-kommisjonens bankpakke

23. november 2016 presenterte EU-kommisjonen sin «risk reduction package» med forslag til endringer i blant annet kapitalkravsdirektivet (CRD) og kapitalkravsforordningen (CRR). De nye direktivene og forordningene går under betegnelsene CRD V og CRR II.

Sentrale elementer i CRD V- og CRR II-pakken

Forslagene til endringer i kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen omfatter et ganske bredt spekter av det samlede regelverket, men helt sentralt står krav til uvektet kapitalandel (Leverage ratio), krav til stabil finansiering (NSFR)

EU-kommisjonen fremla sin «risk reduction package» 23. november 2016.

og kapitalkravene for motpartsrisiko (SA-CCR), markedsrisiko (FRTB), egenkapitalinvesteringer i verdipapirfond og eksponeringer mot sentrale motparter. Andre viktige temaer i pakken er kapitalkravsrabatten for eksponeringer på små og mellomstore bedrifter, samt forslaget om innføring av en kapitalkravsrabatt for infrastrukturinvesteringer. Dessuten er det foreslått nye bestemmelser om blant annet renterisiko i bankporteføljen, pilar 2-kravene og reglene for maksimalt utdelingsbeløp (MDA), samt pilar 3. Det er også bestemmelser om overgangsordninger for implementeringseffekter av IFRS9, rammene for store engasjementer og godtgjørelsesreglene og forholdsmessighet.

Forholdsmessighet

På flere områder åpnes det i forslaget opp for enklere regler for mindre banker. Dette gjelder på områder som kapitalkrav for markedsrisiko, kapitalkrav for motpartsrisiko, myndighetsrapportering, offentliggjøring og godtgjørelser. De konkrete forslagene relatert til forholdsmessighet når det gjelder markeds- og motpartsrisiko, er omtalt nedenfor under avsnittet om innføringen av nye Basel-standarder for kapitalkrav.

På godtgjørelsesområdet tydeliggjøres forholdsmessighetsprinsippet. For virksomheter som er både små og ikke-komplekse og for ansatte med lav variabel godtgjørelse, skal det ikke være krav om tilbakehold av en vesentlig del av den variable godtgjørelsen. Det vil heller ikke være krav om at minst halvparten av godtgjørelsen skal tildeles i form av aksjer eller lignende instrumenter.

Når det gjelder pilar 3 (myndighetsrapportering og offentliggjøring) foreslås en differensiering av kravene til både innholdet i og frekvensen for rapporteringen mellom følgende grupper banker:

- vesentlige, børsnoterte
- vesentlige, unoterte og samtidig ikke G-SIB (globalt systemviktige institusjoner)
- øvrige, børsnoterte
- øvrige, unoterte
- små, børsnoterte
- små, unoterte

Som vesentlige anses globalt systemviktige institusjoner (G-SIB), øvrige systemviktige institusjoner (O-SIB), landets tre største institusjoner, institusjoner med sum eiendeler over 30 mrd. euro, samt banker med sum eiendeler over fem mrd. euro og som

samtidig utgjør minst 20 prosent av landets brutto nasjonalprodukt. Som små anses banker med sum eiendeler under 1,5 mrd. euro.

Det er også interessant å merke seg at det foreslås å pålegge EBA å utvikle et elektronisk verktøy («compliance tool») for å gjøre det enklere for institusjonene å sikre seg at de etterlever CRD, CRR og tilhørende tekniske implementeringsstandarder (ITS'er), regulatoriske standarder (RTS'er) og guidelines. Dette verktøyet skal muliggjøre rask identifisering av relevant regelverk som må følges og oppfølging av regelverksendringer.

Uvektet kapitalandel (Leverage ratio) og Net Stable Funding Ratio (NSFR)

EU-kommisjonen foreslår at det innføres et minstekrav til uvektet kapitalandel på tre prosent. Til sammenligning har norske myndigheter foreslått innført et minstekrav til uvektet kapitalandel på fem prosent for banker flest og seks prosent for systemviktige banker, dog med unntak for kredittforetak der minstekravet også i Norge er foreslått til tre prosent. Kravet til uvektet kapitalandel er av EU-kommisjonen foreslått innført som del av artikkel 92 i CRR, det vi si samme paragraf som det harmoniserte minimumskravet til risiko-vektet kapitaldekning.

Det ligger videre som en del av pakken et forslag om at det innføres et krav til minst 100 prosent stabil finansiering (NSFR). Sett i forhold til eksisterende beregningsmetodikk for NSFR så foreslår EU-kommisjonen i tillegg noen definisjonsendringer.

Kapitalkravsrabatt for eksponeringer på SMB og infrastrukturinvesteringer

Det foreslås at kapitalkravsrabatten for eksponeringer på små og mellomstore bedrifter (SMB-rabatten) på 23,81 prosent videreføres for eksponeringer inntil EUR 1,5 millioner, samt at det innføres en ytterligere SMB-rabatt på 15 prosent for engasjementer utover 1,5 millioner euro. Det vil si at samlet rabatt for et engasjement større enn EUR 1,5 millioner blir:

$$(23,81 \% * 1,5 \text{ mill.}) + (15 \% * (\text{Engasjement} - 1,5 \text{ mill.}))$$

For investeringer i infrastruktur innføres det en kapitalkravsrabatt på 25 prosent. Kort oppsummert er hovedtrekkene i kravene for å få denne kapitalkravsrabatten at:

- Engasjementet må enten være klassifisert som foretak eller som spesialforetak
- Låntager må være et selskap som er etablert spesifikt for å finansiere eller drive fysiske aktiva som tilbyr eller støtter vesentlige offentlige tjenester («essential public services»)
- Gjeldsbetjeningsevnen må primært komme fra inntekter generert av denne fysiske eiendelen
- Låntager må ha meget høy evne til gjeldsbetjening selv under alvorlig, relevant stress
- Det må for øvrig også være lav risiko knyttet til spesialselskapet, for eksempel når det gjelder operasjonell, juridisk og politisk risiko
- Dersom inntektene til spesialselskapet ikke er basert på betalinger fra et stort antall enkeltbrukere, må inntektene komme fra en kontrakt med offentlig myndighet, annen offentlig enhet (PSE – Public Service Entity) eller et høyt ratet selskap.

Motpartsrisiko

Den nye Basel-standard for motpartsrisiko (SA-CCR) foreslås innført, til erstatning for dagens Opprinnelig engasjementsmetode (OEM) og Markedsverdimetode (CEM).

Kapitalkravet (K) vil da bli beregnet slik:

$$K = 1,4 * (\text{markedsverdi} + \text{potensiell fremtidig eksponering})$$

Sikkerhetsstillelse og risikoreduksjonsteknikker anerkjennes i større grad enn før for beregningen av eksponeringsmålet. Denne nye kapitalkravsberegningen for motpartsrisiko er imidlertid klart mer kompleks enn gjeldende metoder. Derfor foreslås det forenklingmuligheter for mindre banker. Banker med begrenset eksponering kan anvende enten en revidert opprinnelig engasjementsmetode eller en forenklet standardmetode. Banker med derivatposisjoner under 5 % av sum eiendeler og under 20 millioner euro kan anvende den nye opprinnelig engasjementsmetoden, mens banker med derivatposisjoner under ti prosent av sum eiendeler og under 150 millioner euro kan anvende en forenklet utgave av den nye standardmetoden.

Markedsrisiko

Basels reviderte standarder for markedsrisiko (FRTB) innføres også med dette forslaget. Det innebærer blant annet at skillet

mellom handelsportefølje og bankportefølje bygger på en presumpsjon om at visse posisjoner er handelsportefølje, for eksempel børsnoterte aksjer. Det kan medføre at flere banker enn i dag får handelsportefølje. Den nye standardmetoden for markedsrisiko bygger på kapitalkrav for såkalt deltarisiko, vegarisiko og kurvaturrisiko, samt residualrisiko og misligholdsrisiko. For de tre første faktorene tar beregningene utgangspunkt i følgende risikofaktorer: generell renterisiko, kredittspreadrisiko, kredittspreadrisiko i verdipapiriseringsposisjoner, egenkapitalrisiko, råvarerisiko og valutarisiko.

Den nye standardmetoden for markedsrisiko vil være klart mer kompleks enn dagens standardmetode. Banker med små porteføljer kan i stedet anvende kreditt- og risikometoden, det vil si samme metode som anvendes for å beregne kapitalkravene for ordinære utlån til kunder. Dette gjelder for banker der handelsporteføljen er mindre enn fem prosent av sum eiendeler og mindre enn 50 millioner euro. Andre banker med begrenset eksponering kan anvende en forenklet standardmetode. Det

vil være banker som har en handelsportefølje som er mindre enn ti prosent av sum eiendeler og mindre enn 300 millioner euro.

Den nye internmetoden for markedsrisiko bygger på en mer detaljert modellgodkjennelsesprosess hvor myndighetene gir godkjenning av internmodell pr. tradingdesk i banken. Det er også en konseptuell endring i form av at kapitalkravet ikke lenger skal beregnes ut fra Value-at-Risk, men i stedet på basis av det forventede tapet gitt at konfidensnivået er overskredet, også betegnet som ES (Expected Shortfall). Dette beløpet skal justeres for stresstestresultater, slik at kapitalkravet (K) blir:

$$K = ES + \text{Stresstest}$$

Egenkapitalinvesteringer i fond

CRR II-forslaget innebærer også en oppdatering av europeisk regelverk til gjeldende Basel-standard for risikovekting av verdipapirfondsplasseringer. Ved fastsettelse av sitt beregningsgrunnlag må bankene anvende følgende hierarki for risikovekting:

1. «Look through approach», det vil si vekting ut fra underliggende aktiva
2. Mandatbasert metode, det vil si vekting iht. fondets vedtekter der man først fyller opp de av fondets investeringsrammer som har høyest risikovekt.
3. «Fall back approach»: 1250 prosent risikovekt

Dersom beregningen av kapitalkravet bygger på en såkalt tredjepartsberegning, skal det risikovektede beregningsgrunnlaget multipliseres opp med en faktor på 1,2.

Eksponeringer mot sentrale motparter (CCP'er)

Også når det gjelder eksponeringer mot sentrale motparter, inneholder CRR II-pakken en oppdatering av EU-regelverket i forhold til gjeldende Basel-metode. Dette innebærer blant annet innføring av to prosent risikovekt for eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter og bestemmelser om at engasjementsbeløp mot en kvalifisert sentral motpart kan settes til null for den delen som gjelder clearing på vegne av klienter der man ikke er forplik-

SKATT OG AVGIFT FAST EIENDOM SELSKAPSRETT

Advokatfirmaet Seland Orwall DA
selandorwall.no

Spisskompetanse som fundament

tet til å erstatte eventuelle tap klienten måtte få.

Pilar 2

Forslaget til oppdatert regelverk på pilar 2-området inneholder flere endringer og en rekke avklaringer. For eksempel er de foreslåtte bestemmelsene tydelige på at pilar 2-krav ikke skal benyttes som makrotilsynstiltak og at de dermed ikke kan rettes inn mot systemrisiko. Det kan heller ikke fastsettes pilar 2-krav for risikoer som er underlagt overgangsordninger eller «grandfathering»-bestemmelser. Det stilles videre krav om at myndighetene skriftlig må begrunne pålegg om eventuelle pilar 2-krav til en bank: «... *duly justify in writing ... by giving a clear account of the full assessment of the elements ...*».

Det fremkommer også av regelverksforslaget at et fastsatt pilar 2-krav er et såkalt hardt krav i den forstand at det må oppfylles sammen med minstekravet til kapital (pilar 1-kravet) for å beregne i hvilken grad det kombinerte bufferkravet oppfylles. Dermed får det også betydning for beregningen av størrelsen på maksimalt utdelingsbeløp for overskuddsdisponering (se eget avsnitt nedenfor). Det medfører også at kapital som medgår for å oppfylle pilar 2-krav, ikke kan benyttes til å oppfylle øvrige kapitalkrav samtidig, dog slik at kapital som benyttes for å oppfylle eventuelle pilar 2-krav tilknyttet uvektet kapitalandel også kan benyttes til å oppfylle det risikobaserte kombinerte bufferkravet. Forslaget omfatter videre en bestemmelse om at pilar 2-krav må oppfylles med minst 56,25 prosent ren kjernekapital og minst 75 prosent samlet kjernekapital.

EBA gis i oppdrag å utarbeide forslag til tekniske standarder for hvordan risikoene skal måles under pilar 2. I den forbindelse er det klargjort at disse tekniske standardene kan ta hensyn til at standardmetoden måler risiko og kapitalbehov mer konservativt enn interne modeller.

I tillegg til det «harde» pilar 2-kravet omtaler forslaget til CRD V også en såkalt pilar 2 «guidance». Dette bygger på at finansforetakene skal etablere et hensiktsmessig soliditetsnivå utover summen av minstekravet, det kombinerte bufferkravet og pilar 2-tillegget. Denne bufferen skal sikre at effektene av økonomiske sykluser ikke fører til brudd på det totale kapitalkravet og at foretakets ansvarlige kapital kan absorbere mulige tap identifisert i

tilsynets stresstester. Tilsynsmyndighetene skal kommunisere sine vurderinger av dette kapitalbehovet til banken, men en eventuell «guidance» innenfor pilar 2 er ikke underlagt krav om offentliggjøring.

Maksimalt utdelingsbeløp

Dersom en bank ikke oppfyller det totale kombinerte bufferkravet, er det begrensninger på hvordan banken kan disponere sitt overskudd. Det foreslås klargjort i det oppdaterte regelverket at:

- Begrensningene også gjelder for rentebetalinger tilknyttet Øvrig kjernekapital-instrumenter («Additional Tier 1»)
- At det må foretas fulle utbetalinger på slike Øvrige kjernekapitalinstrumenter før det kan betales aksjeutbytte og variabel godtgjørelse
- Det harde pilar 2-kravet må oppfylles før graden av oppfyllelse av det kombinerte bufferkravet beregnes i forhold til adgangen til fri overskuddsdisponering

TLAC for europeiske G-SIB

Globalt systemviktige institusjoner (G-SIB) skal oppfylle et minstekrav til tapsabsorberende kapital (TLAC). I forslaget til CRR II er det innført bestemmelser om TLAC-krav for europeiske G-SIB iht. Financial Stability Board (FSB) sin internasjonale standard, herunder også bestemmelse om at beholdninger i egne eller andre G-SIBer sine TLAC-instrumenter må trekkes fra ved beregning av egne TLAC-instrumenter etter samme prinsipp som for ansvarlig kapital, dvs. fradrag for eierandeler over ti prosent av egen ren kjernekapital for hhv. vesentlige og ikke-vesentlige eierandeler.

Renterisiko i bankporteføljen

Bankene skal etablere interne systemer eller anvende den standardiserte metodikken for å identifisere, evaluere, styre og håndtere effektene på egenkapital og netto renteinntekt fra posisjoner i bankporteføljen av risikoen for endringer i renter. Myndighetene skal definere standard rentescenarier, den såkalte standardiserte metodikken. Bankene skal også etablere interne systemer eller anvende den standardiserte metodikken for å identifisere, evaluere, styre og håndtere effektene på egenkapital og netto renteinntekt fra posisjoner i bankporteføljen fra risikoen for endringer i kredittspreader.

IFRS9: Overgangsregler

Innføringen av IFRS9 vil påvirke bankenes egenkapital, og dermed også den ansvarlige kapitalen. I overgangsperioden kan ren

kjernekapital etter forslaget delvis justeres med 12 måneders forventet kreditttap og livstidsforventet kreditttap, på denne måten:

- I år 1 medtas 100 % av justeringen
- I år 2 medtas 80 %
- I år 3 medtas 60 %
- I år 4 medtas 40 %
- I år 5 medtas 20 %

Store engasjementer

Grensen for store engasjementer foreslås endret slik at den beregnes som 25 prosent av samlet kjernekapital («Tier 1»). I dag beregnes grensen som 25 prosent av samlet kjernekapital pluss tilleggskapital tilsvarende maksimalt 1/3-del av kjernekapitalen. For G-SIBs eksponeringer på andre G-SIBer foreslås det satt en grense på 15 prosent av samlet kjernekapital.

Videre fremdrift

EU planlegger å ferdigbehandle og vedta denne regelverkspakken i løpet av 2017.

Verdipapirforetakene

I dag er verdipapirforetakene underlagt de samme kravene som bankene når det gjelder regulatoriske krav til soliditet. Det pågår for tiden vurderinger i EU med hensyn til endringer på dette feltet. Et forslag har vært ute på høring. Dette bygger på en tredeling av verdipapirforetakene:

- Store, systemviktige verdipapirforetak som driver banklignende virksomhet
- Små verdipapirforetak
- Øvrige verdipapirforetak

I denne modellen vil bare den førstnevnte gruppen fortsatt underlegges de samme soliditetskravene som bankene. For de øvrige verdipapirforetakene er det foreslått modeller som stiller egenkapitalkrav som i større grad reflekterer karakteren og risikoen ved den virksomheten som faktisk drives. I lys av dette inngår det i EUs ovenfor beskrevne bankpakke et forslag om at verdipapirforetakene ikke trenger å tilpasse seg de nye metodene for kapitalkravsregningene inntil det er besluttet et fremtidig rammeverk for dem.